

Bir Kibritlik Alev

– Gizli Özne · 27 Nisan 2011

Kalem yalnızlığa terk,
Kalem bir başına...
Yarıda bıraktım,
Hesabını kestim yazmamı istediğin şiirin...
Ve Filistin faciası gibi,
Kalbimde yakılı ağıttır,
Bana sunduğun uzatmalı yalnızlık...

Ezbere fırlatıp atılmış ezgilerin tam ortasındayım,
Sen kusarcasına hecelerimin başını döndüren sevmeleri...
Sensizlikten ölen yavru harflerimin cesetlerini süpürdüğünde İstanbul sokaklarında,
Şiir olmaya layık görülmediği için,
Kapımda ağlayan,
Cümlelerim kaldı geride...
Ve belleğimde ardın sıra okuduğum çalıntı ayrılıklar,
Çağ kapatıp çağ açtıldılar...
Hadi yasal harflerle kır kalemimi,
Henüz yasaklı olmadı bu ülkede şiirlerim...
Ve kapımda darbenin bekçileri,
Arama emri çıkarmadı...
Nasılsa Azrail'i gördüm bakışlarında süzülen
Ölümsüz cinneterime bir nebze susuş ol...

Manavgat'da Perili Şelaleden akan,
Düş eskisi yırtık hüznler,
En şuh haliyle beynimde...
Sisli siluetinse buzlu camın ardında çılgın bir defilede...
Hangi şehirden çıksam,
Sana çarpıyorum.
Nereye gitsem,
Altı üstü bir parantez arası oluyor,
Sana esir düşüşümün özgürlüğe bedeli...

Çıkış yok bu sevdadan bilirim...
Her kelimedede sevimsiz bir senfoni,

Yokluğunda,
Yoksunluğunda sevebilmek seni...
Duman duman tütsün,
Mola akşamlarında beklettiğim düş uykuları...
Yeter artık korkusuzluğuma korku,
Cesarettime bir kibritlik alev ol...

" gizLi özNe "

NOT:

Geceleri uyuyamıyorsam, şiir alınmasın üzerine...
Hep sigara yüzünden.
Bir sigara içeyim, bir sigara daha derken...
Güneş odayı basıyor bir bakmışım kültablosu zehir zıkkım sen dolu,
yokluğun ne pis kokuyor....